

Rozycki Pritts, Rose Marie

Z małej wioski do Ameryki

Nasze Korzenie 5, 70-76

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Rose Marie Rozycki Pritts Z małej wioski do Ameryki

W pierwszych latach XX wieku wyemigrowało do USA za chlebem trzech braci Różyckich z Radotek: Józef (1902), Franciszek (1904) i Wincenty (1912). Reszta ich rodzeństwa, tj. brat Bolesław i siostra Stanisława, pozostała na gospodarstwie w Radotkach, aby pomagać matce Mariannie i ojcu Janowi.

W tym czasie Polska jako niepodległy kraj nie istniała. Z krótkiego przeglądu historii dowiadujemy się, że Polska jako państwo powstała w wiekach X-XII. Jej nazwa wywodzi się od plemienia Polan, które wiodło rolniczy tryb życia w dorzeczu Warty. Siedzibą władzy było Gniezno. Dzięki badaniom archeologicznym wiemy, że początki grodu gnieźnieńskiego przypadają na wiek X. Przez wiele stuleci Polska była wielkim i znaczącym państwem w Europie, jednak w 1795 roku uległa ostatecznie przemocy trzech zaborczych sąsiadów: Rosji, Austrii i Prus (dziś Prusy nie istnieją już jako samodzielne państwo, część ich dawnego terytorium wchodzi w skład Republiki Federalnej Niemiec). Dopiero w 1918 roku Polska odzyskała niepodległość. Było to możliwe dzięki korzystnej koniunkturze politycznej, która powstała po klęsce zaborczych potęg w czasie pierwszej wojny światowej. Znaczącą rolę w odbudowie niepodległej Polski odegrał prezydent Stanów Zjednoczonych Thomas Woodrow Wilson w styczniu 1918 roku.¹

1. W dniu 8 I 1918 r. prezydent Wilson przedstawił Kongresowi USA 14 punktów określających cele, jakie Stany Zjednoczone chcą osiągnąć w wojnie. Punkt 13. zapowiadał konieczność utworzenia *niepodległego państwa polskiego na terytoriach zamieszkałych przez ludność bezsprzecznie polską, z wolnym dostępem do morza, niepodległością polityczną, gospodarczą, integralnością terytoriów tego państwa ma być zagwarantowana przez konwencje międzynarodową* (przyp. tłum.).

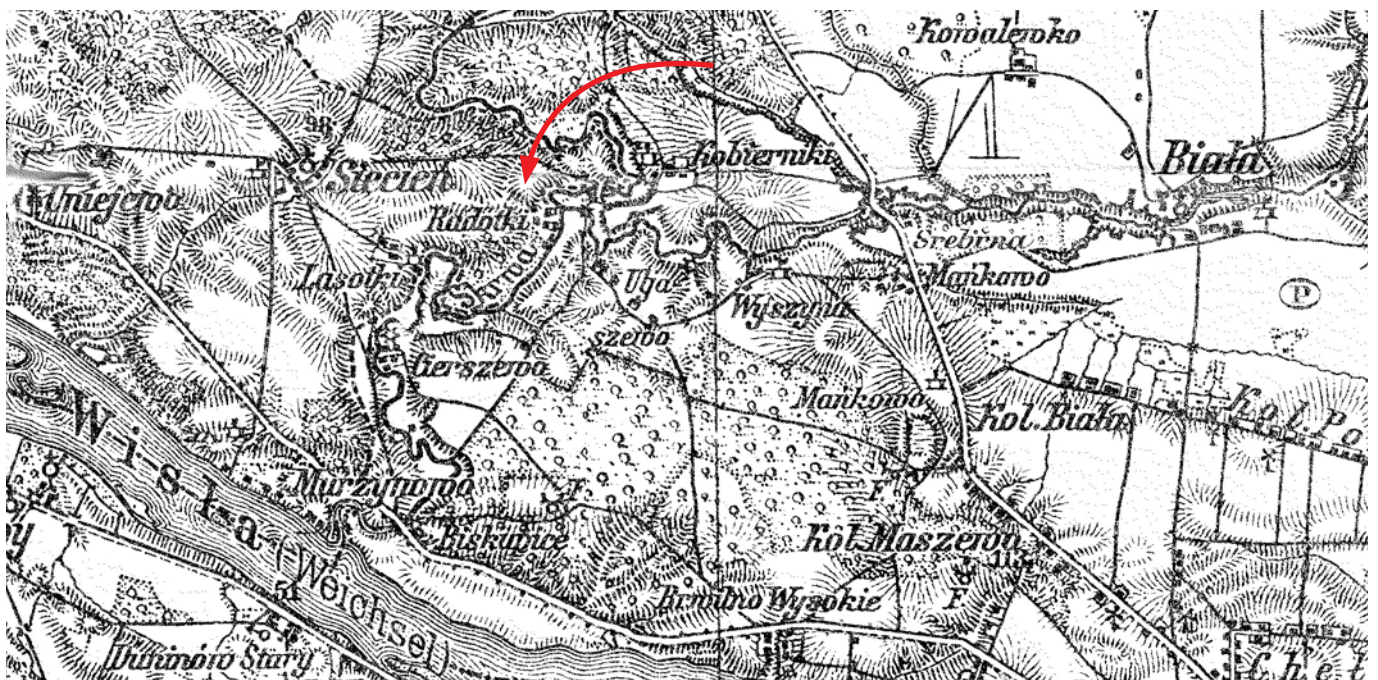
U schyłku XIX i w początkach XX wieku docierały do Ameryki, z różnych zakątków świata, wielkie fale emigracji zarobkowej. Szacuje się, że w tym czasie ponad milion Polaków osiedliło się w Stanach Zjednoczonych, choć niektórzy sądzą, iż liczba ta jest niedokładna.²

A więc Polska na okres 123 lat zniknęła z mapy Europy. To wyjaśnia, dlaczego w paszportach lub innych dokumentach stwierdzających obywatelstwo, owych trzech braci Różyckich określano mianem Rosjan. Jednak my wiemy, że obywatele byłej Polski nie uważali siebie za Rosjan, Austriaków czy Prusaków. Oni na zawsze pozostali Polakami. To właśnie odwadze tych trzech mężczyzn, którzy uwierzyli, że na obczyźnie, „za wielką wodą”, jak wtedy mawiano, znajdą lepsze warunki egzystencji, ja zawdzięczam to, że moje życie upływa w Stanach Zjednoczonych. Najstarszy z braci, Józef, był bowiem moim dziadkiem. Ale wiem jednocześnie, że pozostała w Polsce rodzina, obecnie ma się znakomicie i żyje w dobrych warunkach.

Radotki to mała wieś w środkowo-wschodniej Polsce, w gminie Brudzeń Duży, powiecie płockim, województwie mazowieckim. Miejscowość jest oddalona 12 kilometrów (7 mil) na północny

2. Szacuje się, że w l. 1870-1914 wyjechało za chlebem do Stanów Zjednoczonych ponad dwa miliony Polaków, w tym z zaboru rosyjskiego – ok. 911 tys., z zaboru austriackiego – ok. 686 tys., z zaboru pruskiego (gdzie ruch emigracyjny wystąpił najwcześniej) – ok. 550 tys. Większość Polaków osiedliła się w północno-wschodniej części USA (stany Illinois, Pensylwania, Nowy Jork, Connecticut, Massachusetts, Michigan, Wisconsin), por. J. Buszko, *Wielka historia Polski*, t. 8: *Od niewoli do niepodległości (1864-1918)*, Kraków 2000, s. 127, ryc. 94; S. Kieniewicz, *Historia Polski 1795-1918*, Warszawa 1975, s. 389-391 (przyp. tłum.).

Lokalizacja wsi Radotki na niemieckiej mapie sztabowej z 1915 r., skala 1: 100 000.

JAN RÓŻYCKI (1854-1925)

zachód od Płocka i ponad 120 kilometrów (74 mile) na północny zachód od Warszawy. Podróż samochodem z Radotek do stolicy Polski zajmuje nie więcej niż dwie godziny. W początkach XX wieku, a więc w czasie, gdy trzej bracia wyemigrowali za ocean, wioska znajdowała się w zaborze rosyjskim.

Oto jakie dane udało mi się dotychczas zgromadzić o moich przodkach emigrantach. Mam nadzieję ocalić w ten sposób fragment przekazywanej ustnie historii, która nie utrwalona na piśmie zaginęłaby z czasem. Chciałabym także przypomnieć najmłodszym członkom mojej rodziny ich polskie korzenie.

Trzej bracia byli synami Jana i Marianny Różyckich. Jan urodził się 23 czerwca 1854 roku w Radotkach, zmarł tamże 3 października 1925 roku. Jego rodzicami byli: Baltazar Różycki i Salomea z Nowakowskich. W dniu 22 listopada 1881 roku Jan ożenił się z Marianną Czajkowską (1863-1960). Kilkoro ich dzieci (dwoje lub troje) zmarło na dyfteryt, ale pięcioro dożyło wieku dorosłego. Trzech synów, Józef, Franciszek i Wincenty, wyemigrowało do Ameryki. Czwarty syn, Bolesław, pozostał w Polsce, chciał być nauczycielem, lecz zmarł na gruźlicę w roku 1923, w wieku zaledwie 21 lat. Córka Stanisława wyszła za mąż 6 lutego 1918 roku za Aleksiego Górzyńskiego (1893-1953), urodziła czworo dzieci: Klemensa (1918-1996), Józefa (1923-1972), Irenę (ur. 1927) i Zofię (ur. 1934). Zmarła w Radotkach w 1982 roku, w wieku 86 lat.

Mój dziadek, Józef Jan Różycki, urodził się w Radotkach 18 listopada 1883. Do USA wyjechał w wieku 19 lat. Na nowojorską wyspę Ellis Island dotarł 5 kwietnia 1902 roku, na pokładzie statku Graf Waldersee, który wypłynął z Hamburga. Na liście pasażerów tego statku figuruje on jako pasażer 0015 – Josef Ruzycski. To samo źródło podaje, że Józef miał 20 lat (w rzeczywistości miał o rok

Rodzina Różyckich, początek XX w. Stoją od lewej: Wincenty, Marianna, Bolesław, Jan, Stanisława.

Marianna Różycka z rodziną córki Stanisławy, ok. 1930 r. Od lewej: Marianna Różycka, Irena Górzyńska (trzymana na kolanach), Aleksy Górzyński (w głębi), Józef Górzyński (stoi przed Aleksym), Stanisława Górzyńska (z Różyckich), Klemens Górzyński.

MARIANNA
RÓŻYCKA
(1863-1960)

RADOTKI, 1949 r.

Zagroda w Radotkach, 1948 r.

Róża Barbara i Józef Różycki, l. 30. XX w.

mniej), z zawodu był szewcem, a miejscem jego przeznaczenia miało być miasteczko Mount Pleasant w Pensylwanii. Początkowo jego nazwisko było zapisywane w postaci „Ruzycy”, dopiero pomiędzy 1910 a 1915 rokiem zostało zmienione na „Rozycki”.

W dniu 16 maja 1906 roku Józef ożenił się z Różą Barbarą Lewandowską (ur. 1 XI 1889, w USA od 1891, zm. 27 XII 1966). Ślub odbył się w kościele rzymskokatolickim pod wezwaniem św. Józefa w Everson, w hrabstwie Fayette, w stanie Pensylwania. Z aktu ślubu wynika, że świadkami byli: Franciszek Różycki (brat Józefa) i Aniela Morawska (?). Obywatelstwo amerykańskie Józef (teraz już jako Joseph John Rozycki) i jego żona otrzymali 2 kwietnia 1915 roku. Początkowo małżonkowie mieszkali w Everson, ale we wrześniu 1911 roku przeprowadzili się do pobliskiego McClure (Scottdale Post Office), w hrabstwie Westmoreland, w Pensylwanii. McClure była to mała osada górnicza

zamieszkiwana głównie przez emigrantów polskich i słowackich. Tam mój dziadek zmarł 10 grudnia 1943 roku w wieku 60 lat. Przyczyną śmierci były trudności z oddychaniem spowodowane rozedmą płuc. Ja wtedy miałam trzy lata.

W Ameryce Józef miał się różnych zajęć. W spisach ludności z roku 1910 i 1920 figuruje on jako robotnik w zakładach odlewniczych. Pracował też jako górnik w kopalni węgla kamiennego, a okresowo znajdował zatrudnienie w WPA (Works Progress Administration) – agencji rządowej, utworzonej podczas Wielkiego Kryzysu, zatrudniającej bezrobotnych przy budowie budynków użyteczności publicznej, dróg etc. Ponadto w McClure miał warsztat naprawy obuwia. Zawsze był bardzo zapracowany, szczególnie w latach kryzysu gospodarczego. Jak wspominają jego córki, Irena i Laura, lubił muzykę klasyczną, a najlepiej relaksował się słuchając płyt ze swojej kolekcji.

Trzej bracia Różyccy, od prawej: Józef, Franciszek, Wincenty, l. 30. XX w.

Róża Barbara i Józef Różyccy z siedmiorgiem dzieci. McClure, Pensylwania.

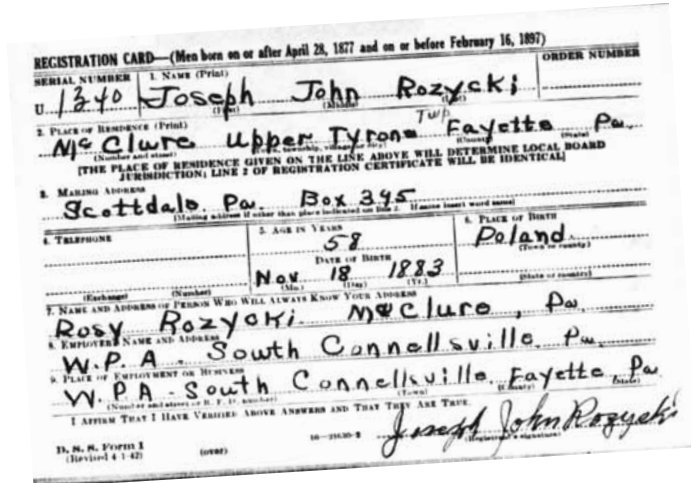

Najstarsze dzieci Józefa i Róży Różyckich. Od lewej: Pauline, Raymond (ojciec autorki artykułu), Stanley, ok. 1915 r.

Świadectwo nadania Józefowi Różyckiemu obywatelstwa amerykańskiego, 2 IV 1915 r.

Józef i Róża Barbara mieli 11 dzieci. Na świat przychodzili kolejno: John (10 IV 1907 – 26 VIII 1907), Pauline (1909-1992), Stanley (1911-1981), Raymond Lawrence (1913-2001), Harry (1915-1988), Władysława Zofia (ur. i zm. 6 IV 1918), Walter (1919-2000), Victor (1921-1952), Henry (25 XII 1923 – 17 VI 1924), Irene Marie (ur. 1925) i Laura Dominica (ur. 1928).

Raymond Lawrence Rozycki był moim ojcem. Urodził się w McClure, gdzie na świat przyszło aż dziewięcioro dzieci Józefa i Róży, a zmarł w Mount Pleasant (Pensylwania). Ożenił się ze Stellą Loretą Getek (1917-1987). Ich ślub odbył się 10 września 1938 roku w katedrze św. Pawła w Pittsburghu, w Pensylwanii. Ojciec przez 39 lat pracował w kopalni węgla. Właściciele kopalni zauważyli, że był bardzo inteligentnym człowiekiem, więc wysłali go do szkoły górniczej, dzięki czemu został brygadzystą. Oprócz pracy w kopalni dorabiał jeszcze jako fryzjer i szewc. Wykonywał trzy zawody jednocześnie, aby zaoszczędzić jak najwięcej pieniędzy, dzięki którym mógł następnie zapewnić wszystkim swoim dzieciom wyższe wykształcenie. Był niezwykłym człowiekiem. Wielokrotnie

Name:	Joseph Rozycki																
Home in 1920:	Upper Tyrone, Fayette, Pennsylvania																
Age:	36 years																
Estimated birth year:	abt 1884																
Birthplace:	Poland																
Relation to Head of House:	Head																
Spouse's name:	Rosie																
Father's Birth Place:	Poland																
Mother's Birth Place:	Poland																
Marital Status:	Married																
Race:	White																
Sex:	Male																
Home owned:	Rent																
Year of Immigration:	1902																
Able to read:	Yes																
Able to Write:	Yes																
Image:	367																
Neighbors:	View others on page																
Household Members:	<table border="1"> <thead> <tr> <th>Name</th> <th>Age</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Joseph Rozycki</td> <td>36</td> </tr> <tr> <td>Rosie Rozycki</td> <td>30</td> </tr> <tr> <td>Paulin Rozycki</td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>Stanley Rozycki</td> <td>8</td> </tr> <tr> <td>Raymond Rozycki</td> <td>6</td> </tr> <tr> <td>Harry Rozycki</td> <td>4</td> </tr> <tr> <td>Walter Rozycki</td> <td>6/12</td> </tr> </tbody> </table>	Name	Age	Joseph Rozycki	36	Rosie Rozycki	30	Paulin Rozycki	10	Stanley Rozycki	8	Raymond Rozycki	6	Harry Rozycki	4	Walter Rozycki	6/12
Name	Age																
Joseph Rozycki	36																
Rosie Rozycki	30																
Paulin Rozycki	10																
Stanley Rozycki	8																
Raymond Rozycki	6																
Harry Rozycki	4																
Walter Rozycki	6/12																

Dane dotyczące Józefa Różyckiego ze spisu ludności w 1920 r.

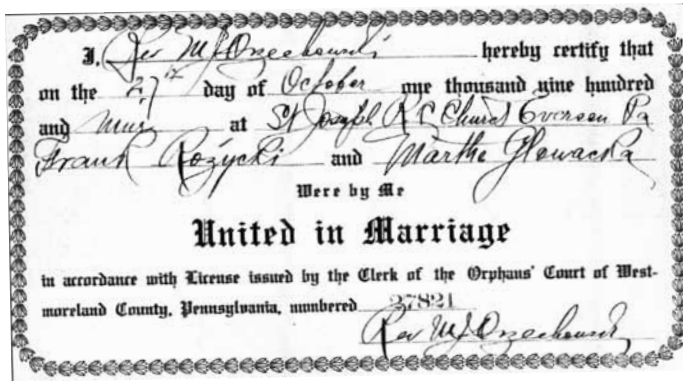
Karta powołania do pracy w WPA dla Józefa Różyckiego, 1941 r.

dziękowałam Bogu za to, że miałam tak wspaniałego Ojca. Często powtarzam moim dzieciom, że dobre wykształcenie i inne możliwości rozwoju, jakie mają, tak naprawdę zawdzięczają ciężkiej pracy ich pradziadka i dziadka.

Moi rodzice mieli troje dzieci. Ja jestem najstarsza. Urodziłam się 4 grudnia 1940 roku w Everson. Mam brata Raymonda Lawrence'a jr. (ur. 6 XI 1941 w Everson) i siostrę Doris Catherine (ur. 28 V 1945 w Everson). Ja ukończyłam studia medyczne i zostałam lekarką, siostra i brat zostali nauczycielami. Obecnie wszyscy jesteśmy na emeryturze. Ja z mężem od ponad dwudziestu lat mieszkam na Hawajach, natomiast rodzeństwo pozostało w rodzinnej Pensylwanii.

Opowiem jeszcze pokrótce o losach dwóch pozostałych braci mojego dziadka.

Franciszek Różycki urodził się 17 sierpnia 1885 roku w Radotkach. Do Ameryki przybył w 1904 roku. Lista pasażerów statku, którym przyłynął do portu Ellis Island, podaje zniekształcone nazwisko – Franz Roczisky, jak również zagadkową informację, że

Świadcstwo ślubu Franciszka Rózyckiego i Marty Głowackiej, 27 X 1909 r.

Świadcstwo nadania Franciszkowi Rózyckiemu obywatelstwa amerykańskiego, 2 II 1917 r.

ostatnim miejscem jego pobytu był „Bnidsin”. O tym, że ów Franz Roczysky był Franciszkiem Rózyckim z Radotek przekonuje dalszy zapis z listy pasażerów, określający punkt docelowy jego podróży: „Josef Roczysky of Scottdale Pennsylvania Box 395”.

Franciszek ożenił się z Martą Głowacką (1886-1940) 27 października 1909 roku. Ich ślub odbył się w kościele św. Józefa w Everson. Marta urodziła się w Jimtown, w Pensylwanii, w rodzinie polskich imigrantów. Obywatelstwo amerykańskie Franciszek otrzymał 2 lutego 1917 roku. Pięcioro jego dzieci osiągnęło wiek dorosły: Alexander (1911-1956), Mary Magdalene (1913-1980), Francis Ignatius (1917-1961), John Philip (1922-1965), Marion

Joseph (ur. 1924). Małżonkowie zmieniali miejsce zamieszkania, lecz zawsze w granicach stanu Pensylwania: Everson, East Hunting-ton, Scottdale. W spisach ludności z lat 1910, 1920 i 1930 znajdują się informacje, że Franciszek pracował jako robotnik w walcowni. W roku 1942 otrzymał powołanie do pracy w WPA.

Franciszek Rózycki zmarł na raka żołądka 14 czerwca 1944 roku. Jego syn Marion pamięta go jako *skrytego, ale jednocześnie bardzo dobrego człowieka*.

Najmłodszy z braci emigrantów, Wincenty Rózycki, urodził się 14 czerwca 1890 roku w Radotkach. Do portu na Ellis Island dotarł 1 sierpnia 1912 roku na statku President Grant, którego rejs rozpo-

Autorka artykułu (dziewczynka w środku) z matką Stellą (pierwsza z prawej) i ojcem Raymondem (drugi z prawej).

Marta i Franciszek Rózyccy z rodziną. Scottdale, Pensylwania, l. 30. XX w.

Stella i Wincenty Rózyccy, ok. 1933 r.

czął się w Hamburgu. Już 11 września 1912 roku Wincenty ożenił się ze Stanisławą Stępczyńską (1890-1967). Ślub odbył się w tym samym kościele parafialnym św. Józefa w Everson, w którym wcześniej związek małżeński zawarli jego starsi bracia. Stanisława Stępczyńska przyłączyła się do Ameryki razem z Wincentym Różyckim. Co ciekawe, w dokumentach okrętowych znajdują się informacje jakoby nazywała się ona Stanisława Różycka, miała 17 lat, urodziła się w Radotkach, a za podróż zapłacił jej mąż Wincenty Różycki. Te dane nie zgadzają się ze stanem faktycznym. W rzeczywistości bowiem Stanisława była rówieśniczką Wincentego, a więc w chwili przyjazdu do USA miała 22 lata, pochodziła z Cierszewa (2 km na południe od Radotek), a panią Różycką została ponad miesiąc później. Natomiast licząca wtedy 17 lat (a ściślej 16,5) i pochodząca z Radotek Stanisława Różycka była siostrą Wincentego, która, jak wiemy, została z rodzicami w Polsce. Wygląda więc na to, że Stępczyńska posługiwała się dokumentami siostry swego przysłego męża. Nie potrafimy wyjaśnić, dlaczego doszło do takiej sytuacji. Historia ta pozostaje zagadką minionego czasu.

1525

FORM NO. 10
U. S. DEPARTMENT OF LABOR
NATURALIZATION SERVICE

TRIPPLICATE
(To be filed in the court making)

No. 25434

UNITED STATES OF AMERICA
DECLARATION OF INTENTION

Invalid for all purposes seven years after the date hereof

Eastern District of Michigan, } ss: In the District Court of the United States.
Southern Division,

I, Vincent Rzycki, aged 30 years,
occupation carpenter, do declare on oath that my personal
description is: Color white, complexion medium, height 5 feet 6 inches,
weight 160 pounds, color of hair blonde, color of eyes brown
other visible distinctive marks none
I was born in Radotki Poland
on the 14th day of June, anno Domini 1880: I now reside
at 224 Norwalk Avenue Hamtramck, Michigan.
I emigrated to the United States of America from Hamburg Germany
on the vessel President Grant; my last
foreign residence was Radotki Poland; I am yes married; the name
of my wife is Stanisława; she was born at Poland
and now resides at with me
It is my bona fide intention to renounce forever all allegiance and fidelity to any foreign
prince, potentate, state, or sovereignty, and particularly to Russia or any independent
state within the bounds of the foreign empire, of whom I am now a subject;
I arrived at the port of New York, in the
State of New York, on or about the 1st day
of August, anno Domini 1912; I am not an anarchist; I am not a
polygamist nor a believer in the practice of polygamy; and it is my intention in good faith
to become a citizen of the United States of America and to permanently reside therein:
SO HELP ME GOD.

Vincent Rzycki
(Original signature of declarant)

Subscribed and sworn to before me in the office of the Clerk of said Court
at Detroit, Mich., this 15th day of September
anno Domini 1920

[SEAL]

Paul Reardon
Deputy Clerk of the District Court of the United States.
By Paul Reardon Deputy Clerk.

Deklaracja intencji starającego się o obywatelstwo amerykańskie Wincentego Różyckiego, 15 IX 1920.

Stanisława (Stella) i Wincenty Różyccy początkowo zamieszkali w Everson. Rychło jednak przenieśli się do stanu Michigan, gdzie spędzili resztę życia. Według spisu ludności z 1920 roku mieszkali oni w mieście Hamtramck³, hrabstwo Wayne, stan Michigan. W 1914 roku powstała tam fabryka samochodów, w której pracę znalazło bardzo wielu polskich imigrantów. Do lat osiemdziesiątych XX wieku większość mieszkańców Hamtramck legitymowała się polskim pochodzeniem. Obecnie znajduje się tam jedna z największych fabryk General Motors Corporation (GM). Wincenty zatrudnił się w fabryce samochodów, co potwierdza wspomniany spis ludności, gdzie jego zawód został określony jako „pracownik wykonujący prace wykończeniowe w Auto Co”. W różnych okresach swego życia pracował także jako stolarz, kowal, fryzjer, kierowca ciężarówki, rzeźnik, aż wreszcie otworzył w Detroit własny biznes – sklep spożywczy. W tym sklepie pracował, z pomocą najbliższej rodziny, do czasu przejścia na emeryturę. Nie brakowało kłopotów, a nawet chwil grozy, gdy pewnego razu na sklep dokonano napadu rabunkowego z bronią w rękę. Sklep bowiem znajdował się, jak twierdził sam Wincenty, w „niebezpiecznej dzielnicy”.

Wincenty Różycki zmarł 18 listopada 1973 roku w Detroit, z powodu niewydolności nerek, miażdżycy i raka jelita grubego.

Stanisławie i Wincentemu urodziło się troje dzieci: Henry (1913-1999), Ann (1915-2002) i Apoline Pauline (1919-2005). Do dnia dzisiejszego utrzymują kontakt z pozostałymi w Detroit, bliskimi mi wiekiem, członkami rodziny. Znacznie trudniej natomiast jest mi komunikować się z przedstawicielami młodszego pokolenia, gdyż rozjechali się po całym kraju, od Florydy po Kalifornię.

3. Hamtramck stanowi enklawę otoczoną miastem Detroit. W 2000 r. liczba mieszkańców wynosiła ok. 23 tys. (przyp. tłum.).

PASSENGER RECORD

American Family Immigration History Center at Ellis Island

First Name:	Wincenty
Last Name:	Rzycki, Polish
Ethnicity:	Russian, Polish
Last Place of Residence:	Radotki, Russia
Date of Arrival:	Aug 01, 1912
Age at Arrival:	27y
Gender:	M
Marital Status:	M
Ship of Travel:	President Grant
Port of Departure:	Hamburg
Manifest Line Number:	0012

Dane pasażera statku Wincentego Różyckiego.

Sklep Wincentego Różyckiego w Detroit, ok. 1940 r. Stoją od prawej: Wincenty Różycki, jego żona Stella, córka Pauline Hyso, zięć Joseph Hyso.

Z całej trójki braci Różyckich tylko Wincenty dożył sędziwego wieku, w chwili śmierci miał 83 lata. Tylko jemu też dane było odwiedzić po drugiej wojnie światowej, i to trzykrotnie, starą ojczyznę i rodzinną wioskę (po raz ostatni w 1969 roku). Podczas ostatniego pobytu w Polsce wynajętą taksówką urządzał sobie wycieczki po kraju. W pamięci rodziny zapisał się jako człowiek niezwykle towarzyski, obdarzony dużym poczuciem humoru.

Wszyscy trzej bracia emigranci, mimo że pochodzili ze wsi, w Stanach Zjednoczonych znaleźli się w środowisku miejskim (przemysłowym) i w nim spędzili resztę swego życia. Wszyscy byli ludźmi ciężkiej pracy. Dzięki ich olbrzymiemu wysiłkowi i poświęceniu ich liczne dzieci mogły zdobyć wykształcenie, a tym samym miały łatwiejszy start w dorosłe życie. I za to my, rozsiani dzisiaj po całej Ameryce członkowie rodu Różyckich, winniśmy im dożywotnią wdzięczność. ■

RODZINA WINCENTEGO RÓŻYCKIEGO, OK. 1946 R.

W TYLNYM RZĘDZIE STOJĄ OD LEWEJ: ANN ROZYCKI BORNINSKI, WALTER BORNINSKI, PAULINE ROZYCKI HYSO, JOSEPH HYSO, WANDA WASOWICZ ROZYCKI, HENRY JR. I HENRY SR. ROZYCKI; W PIERWSZYM RZĘDZIE OD LEWEJ: GERALD I EDWARD BORNINSKI, STELLA ROZYCKI, VINCENT ROZYCKI, ARLENE I ALFREDA ROZYCKI

AUTORKA ARTYKUŁU Z MĘŻEM RICHARDEM PRITSEM (PARA W ŚRODKU) I SWOIM RODZENIŃSTWEM (WRAZ ZE WSPÓŁMAŁŻONKAMI): BRATEM RAYMONDEM ROZYCKIM JR. Z ŻONĄ BARBARĄ (PIERWSZA PARA OD LEWEJ) I SIOSTRĄ DORIS ROZYCKI WATERS Z MĘŻEM BILLEM WATERSEM (PIERWSZA PARA OD PRAWYJ)

